RUPERTUS TUITIENSIS

Österreich oder Süddeutschland, 2. Hälfte 12. Jh. Seite 63v

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26003
Copyright: Admont, Benediktinerstift

coniugiū reuocat ad cor suū. ut uideat in testimonio cōscientiē suę q̄d facto op̄ sit. q̄m
illud donū dī mereat accipe. Potest dicere. n̄ pēnitentiā egeris. & peccata tua cōfessa fue
ris. q̄a peccatrix es. & sic & sic egisti. n̄ inq̄ pēnitentiā egeris. ego hanc aquā n̄ dabo t̄. q̄a
uidel n̄ n̄ pēnitentiā & peccata sua cōfitentib̄ & eadē relinq̄ntib̄ hęc sci spīs grā. hoc donū
dī tbuit. Hoc dns dicere potest. s; usa ē arte sua salutis nr̄ę opifex dī sapientia. q̄m nec
illā molesta uerecundia pullare. & in necessariā salutē p̄ peccatōrē cōfessionē dicere. Vade in
q̄t uocā uirū tuū. & ueni huc. Id illa reputare. n̄ ad hoc uirū suū debere uocari. ne mu
lier sine uiro suo tantā uirē facultatē p̄cipere. & hoc a tante rei largitore recte pensari.
q̄d uir tanti doni particeps ēē deberet. cū q̄ mulier unū corp̄ ēēt. Et q̄dē p̄ut cucurrisse.
si haberē q̄ uirū suū legitime p̄fiteri posse. S; q̄d facere q̄ uirū n̄ habebat. nec in uirgo
aut uidua erat. Qm̄ iā dignā n̄ timere repulsam. quę tali cōmonitione cogebat agnos
cere. se mulierē n̄ legitime nuptā. Sicut ḡ suā agnoscens indignitatē. & cōfessa ē dicēs.
Non habeo uirū. Sufficit ista cōfessionis in choatio uocantis mię. n̄ expectauit aut exegit ut to
tū dicere. s; clemētię manū porrigens pepercit pudori. subuenit cōscientię fluctuanti. Nam
seq̄t. Dic ei ihc. Bene dixisti. q̄a n̄ habeo uirū. Quinq; enī uiros habuisti. & nē q̄ habes. n̄ē tuus uir.
hoc illa mulier benedixit. q̄a uere dixit. bene & uere nē q̄q; ecclā dic. q̄a Non habeo
q̄admodū illa q̄nq; uiros abusa fuerat & nē uirū n̄ habens aliquē tūc habebat. q̄ uirū suū
nominare n̄ potest. sic ecclā q̄ndā cū gentilis ēēt. q̄nq; sensib̄ corpis luxuriata in omī cōcupis
centia carnis & oculorē q̄ in mundo ē. tandē ad hoc deuoluta fuerat ut p̄uro suo legitimo.
p̄factore & amatore animē. dō. diabolū recipere. in ligno & lapide fornicans cū illo q̄ n̄ erat
suus uir. s; naturę suę hostis. n̄ amator. s; intēmptor. n̄ sponsus amoris. s; auctor mortis.
homicida n̄ medicus. diabolus n̄ ds. Hoc inq̄ uere dixit. hoc dicendo ueritatē locuta ē. sicq; semē
ipsā in p̄ncipio accusans abluta lauacro. & uiuā aquā in poculū salutis adepta ē. Igit̄ ma
gist̄ & dns hoc exemplo discipulis suis hui aquę uiuę ministris imitandū cōpetentia arte abea quę
uiuā aquā postulabat confessionē peccatōrē exegit. eāq; ad conscientiā suā reuocauit
dicendo. uoca uirū tuū. & ueni huc. Quę p̄ut peccata illa n̄ abscondit. cōfessa ē. nec de
fendit. Nā q̄ ueracit̄ cadē narrantē cōsentiat. q̄ humili conscientia ueritatē concedat. re
spondendo manifestat. Dnē. ut uideo. pphēta. I S I V.
Quid enī amplius est dicere ueru ē. q̄nq; uiros ego habui. aut dicere dne ut uideo. pphēta
estis. Denq; in hoc palā ē. q̄ n̄ in nulla fallat. q̄d inspectorē conscientię suę dn̄i. & pphē
honorat nomine nulla alia obcausa. t̄ exprimitur. n̄ q̄d secdm̄ p̄nuntiationis eī ēē ueritā
tē peccatrīcē se agnoscebat ēē. Vna eadēq; responsione & de se confessa ē q̄d erat. & de
illo q̄b eū ēē intellegere potest. Min̄ q̄dē & longe minus q̄ ille ē confessa ē. s; cōfitendo q̄m̄
p̄cepit dignā se fecit. cui credere. ihc totū totū q̄d erat. Hoc interim p̄ teundū n̄ē. n̄ tantū
futurę p̄scientiā. s; & p̄teritę. ac p̄sentis occultę reuelationē recte solere appellari.